

Βάλε στόχο το φεγγάρι. Ακόμα κι αν αποτύχεις,
θα βρεθείς ανάμεσα στ' αστέρια.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και..

μη

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΜΑΘΑΜΕ ΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Η πρωθυπουργός παίζει το τελευταίο χαρτί της με τον φόρο στον άνθρακα

ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ

Με μεγάλη καθυστέρηση και ανάλογο πολιτικό κόστος η πρωθυπουργός, Τζούλια Γκίλαρντ, ανακοίνωσε την περασμένη Κυριακή τις λεπτομέρειες για σημαντικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής φόρου στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, με στόχο να μειωθεί το διοξείδιο του άνθρακα κατά 5% μέχρι το 2020 ή κατά 159 εκατ. τόνους τα επόμενα εννιά χρόνια και 80% μέχρι το 2050. Ο φόρος για τις εκπομπές αερίων που προκαλούν τις κλιματικές αλλαγές και φθάνει τα \$23 ανά τόνο, θ' αρχίσει να επιβάλλεται από την 1η Ιουλίου του 2012 και θα αυξάνεται κατά 2,5% κάθε χρόνο ως το 2015, όταν θα μετατραπεί σε ένα σύστημα εξαγοράς δικαιωμάτων εκπομπών.

Η πρωθυπουργός υποσχέθηκε αποζημίωση από το εισόδημα του φόρου στους χαμηλόμισθους, τους συνταξιούχους και τους αυτοσυντήρητους, αλλά ίσως αποδειχθούν πολύ λίγα, πολύ αργά, για να σώσουν την ίδια και το Εργατικό Κόμμα από την εκλογική καταστροφή.

Σημειώνεται ότι η Αυστραλία είναι ανάμεσα στους μεγαλύτερους ρυπαντές παγκοσμίως,

αλλά για τους πολίτες δεν είναι αυτό το μεγαλύτερο πρόβλημα της καθημερινότητας. Πιο επείγον πρόβλημα είναι η ασυγκράτητη αύξηση στο κόστος ζωής που η κυβέρνηση αδυνατεί ή δεν θέλει να ελέγξει για ν' ανακουφιστούν οι μικροεισοδηματίες και συνταξιούχοι.

Το αυξανόμενο κόστος κυρίως στα τρόφιμα, βενζίνη και ενοίκια έχει βουλιάξει τη δημοτικότητα και την αξιοπιστία της πρωθυπουργού που φαίνεται περισσότερο να προεδρεύει σε μια υπηρεσιακή κυβέρνηση.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η πλειοψηφία των πολιτών εγκρίνει την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής, αλλά η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θα πληρώσει ακριβά το πολιτικό κόστος της βιασύνης της ν' ανακοινώσει την φορολογία στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα ενώ δεν είχε μελετήσει τις λεπτομέρειες, ούτε είχε αποφασίσει το μέγεθος του φόρου.

Η κα Γκίλαρντ έδειξε στοιχεία του παλιού καλού εαυτού της όταν ανακοίνωσε τις οικονομικές μεταρρυθμίσεις την περασμένη

Κυριακή, ενώ ο αρχηγός της αντιπολίτευσης, Τόνι Αμποτ, εξακολουθεί να είναι αρνητικός στο θέμα και η επιμονή του για δημοψήφισμα ασφαλώς δεν θα έχει απήχηση.

Ομως, ο κ. Αμποτ υπερσκέλιζε την κα Γκίλαρντ και σαν προτιμητέος πρωθυπουργός αποκομίζοντας τα πολιτικά κέρδη από τα κυβερνητικά λάθη, όπως την υπόθεση με τις εξαγωγές κτηνών στην Ινδονησία και την ανταλλαγή προσφύγων με την Μαλαισία.

Προσωπική μου άποψη είναι πως η αποζημίωση για τον φόρο στο διοξείδιο του άνθρακα δεν είναι αρκετά μεγάλη και μάλλον θα εξανεμιστεί πολύ γρήγορα από τις αυξήσεις στο κόστος ζωής, που πλήττει τους χαμηλόμισθους, τους αυτοσυντήρητους και τους συνταξιούχους, αλλά και τις μικρές επιχειρήσεις.

Πιστεύω ότι οι επόμενες εκλογές δεν θα κριθούν από τον φόρο του διοξειδίου του άνθρακα, αλλά από τον τιμάρημο. Γι' αυτό η κα Γκίλαρντ θα πρέπει να στρέψει την προσοχή της στους μη έχοντες για να τους ανακουφίσει και να κερδίσει την υποστήριξή τους, γιατί οι έχοντες και κατέχοντες δεν έχουν ανάγκη τη βοήθειά της. Νάναι καλά ο Τόνι Αμποτ.

* Συλλυπητήρια

Με μεγάλη θλίψη πληροφορήθηκα τον θάνατο της Τούλας Γερωντάκου, αφοσιωμένης συζύγου του αγαπητού μου, αγαπητού όλων μας, Πάνου Γερωντάκου. Σε τέτοιες περιπτώσεις δεν υπάρχουν λόγια παρηγοριάς γιατί η απώλεια είναι αναπνικατάστατη, αλλά ελπίζω ότι οι όμορφες θύμησης μιας ολόκληρης ζωής θα βοηθήσουν τον Πάνο ν' αντέξει αυτό το πλήγμα με την αγάπη των παιδιών του. Τα ειλικρινή συλλυπητήριά μου και της οικογένειάς μου στον φίλο Πάνο και την οικογένειά του με την ευχή να είναι ελαφρύ το χώμα που θα σκεπάσει την αγαπημένη τους Τούλα.

* Ραπανάκια για την όρεξη

Η ελληνική κυβέρνηση προσκάλεσε τους Ελληνοαυστραλούς πολιτικούς να επισκεφθούν την Ελλάδα με όλα τα έξοδα πληρωμένα για ένα χλιδάτο ταξίδι. Ούτε ΣΑΕτζήδες να ήταν... Αντιλαμβάνομαι ότι παρά την οικονομική δυσπραγία το ελληνικό κράτος δεν μπορεί να σταματήσει τη λειτουργία του, αλλά πού είναι οι προτεραιότητες; Αυτό είναι το πρόβλημα με τους έλληνες πολιτικούς και η ρίζα του κακού που μάς δέρνει, το γεγονός ότι δεν μπορούν να κρίνουν σωστά τις προτεραιότητές τους.

Την τελευταία φορά που επισκέφθηκα το Γενικό Προξενείο στο Σίδνεϊ οι διάδρομοι ήταν σκοτεινοί επειδή κάνουν οικονομία στο ηλεκτρικό ρεύμα, το προσωπικό έχει μειωθεί και γίνονται πολλές άλλες οικονομίες, γι' αυτό ακούμε συχνά παράποντα επειδή κανείς δεν απαντά στα τηλεφωνήματα των συμπαροίκων.

Το γεγονός ότι τελικά εξυπηρετούνται όλοι οφείλεται στην εργατικότητα και ευσυνειδησία των προξενικών υπαλλήλων που απέμειναν και τους αξίζουν συγχαρητήρια για τη δουλειά τους κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες.

Να προσθέσω ότι από τους Έλληνες πολιτικούς, μόνο η Εργατική κα Μαρία Βαμβακινού αρνήθηκε την πρόσκληση για λόγους αρχής. Συγχαρητήρια και στην κα Βαμβακινού, λοιπόν, για την ευαισθησία της.

* Στέφανος Ταμβάκης

Στην χρυσή εποχή του ΣΑΕ, όταν έδεναν τα

σκυλιά με τα λουκάνικα και οι επιδοτήσεις ήταν πλουσιοπάροχες, τα χλιδάτα ταξίδια ανά την υφήλιο για ψύλλου πήδημα δεν είχαν τελειωμό και τα μηνύματα για κάθε ευκαιρία έρχονταν σύννεφο, ο παγκόσμιος πρόεδρος ήταν στην επικαιρότητα σε καθημερινή βάση.

Όταν ήρθαν, όμως, οι ισχνές αγελάδες, ο άνθρωπος έχασε τη μιλιά του και μην τον είδατε. Τώρα ταξιδεύει μόνο για συναντήσεις με τον υφυπουργό Δημήτρη Δόλλη με προτάσεις για αναζωογόνηση του ΣΑΕ και αυτό με κάνει ν' ανησυχώ γιατί γίνονται πίσω από τις πλάτες μας με στόχο μόνο να διαιωνίσουν την αποτυχία τους.

Σημείωση: Οχι, δεν ξεχάσαμε το ΣΑΕ, ούτε τις εκλογές του που έπρεπε να έχουν γίνει προ πολλού. Απλά είχαμε πιο σοβαρά πράγματα ν' ασχοληθούμε όπως η συμφιλίωση Αρχιεπισκοπής και Κοινότητας για την ομόνοια της παροικίας.

Α, και κάτι άλλο. Θα μάς πει ο κ. Ταμβάκης σήμερα, αύριο, την προσεχή βδομάδα αν τελικά σπούδασε στο Κέιμπριτζ (ή ήταν η Οξφόρδη;) όπως ανέφερε στο βιογραφικό του για να ηρεμήσουμε;

* Λαύριο

«Ποιος είν' απόψε ο τυχερός; στο Λαύριο γίνε-

ται χορός.» Νίκος Γκάτσος

Το πλούσιο σε μεταλλευτικό πλούτο και μεγάλη ιστορία αρχαίο και σύγχρονο Λαύριο διαθέτει ταυτόχρονα και άφθονο λεξιλογικό πλούτο. Εκτός από τη λέξη απ' όπου κατάγονται και όλες οι άλλες οι σχετικές με το Λαύριο, δηλαδή τη «λαύρα», η περιοχή ευτύχησε να γεννήσει και ειδικές λέξεις που ξεκίνησαν από αυτό. Οι ιστορικοί δεν ξεχνούν πως η Αθήνα μπόρεσε να αντιμετωπίσει με τεράστια επιτυχία τη θανάσιμη περσική επιβουλή με τα τεράστια υλικά μέσα που διέθεταν οι εισβολείς, κυρίως επειδή, πέρα από τον ανθρώπινο παράγοντα, διέθετε άφθονο άργυρο που επέτρεψε να ναυπηγήσει τον ισχυρότερο στόλο της εποχής και έτσι να αντιμετωπίσει επιτυχώς την εισβολή. Επίσης, όλοι οι μελετητές συμφωνούν πως το θαύμα της κλασικής Αθήνας οφείλεται, τουλάχιστον ως προς την υλική του βάση, στον άργυρο της περιοχής.

Το αναφέρω αυτό επειδή η ελληνική κυβέρνηση άρχισε πρόσφατα έρευνες για να εντοπιστεί ο ορυκτός πλούτος της Ελλάδας στο Ιόνιο Πέλαγος, λές και μόλις τώρα ενημερώθηκε για τα πλούσια κοιτάσματα στο βυθό του όπου υπάρχουν μερικές δεκάδες χιλιάδες χρόνια. Πέστε με καχύποπτο, αλλά μήπως το καθυστερημένο ενδιαφέρον οφείλεται στην οικονομική κρίση για να μάς τα πάρουν φθηνά οι... χαζόφραγκοι;

Καλόο!

Στο μάθημα της Γεωγραφίας:

- Τάκη, για δείξε μας στο χάρτη πού είναι η Αμερική.

- Εδώ!

- Μπράβο παιδί μου.

- Τώρα εσύ Νατάσσα, για πες μας, ποιος ανακάλυψε την Αμερική;

- Ο Τάκης!

Ακόμη ένα:

Δουλεύει ένας Ιρλανδός στο σουπερμάρκετ στον πάγκο των αλλαντικών.

- Ένα τέταρτο σαλαμάκι, του ζητά ένας πελάτης. Αρχίζει ο Ιρλανδός να κόβει, και να κόβει, ώσπου είχε κόψει έναν τεράστιο σωρό από σαλάμι.

- Φτάνει άνθρωπέ μου, του λέει ο πελάτης.

- Μα τί λέτε, λέει ο Ιρλανδός. Έχω ακόμα 5 λεπτά...